

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Obec Seč**, se sídlem Seč č. 17, Ústí nad Orlicí, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 29. 1. 2015, č. j. 52 A 123/2014 – 46,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se z a m í t á**.
- II. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým bylo z důvodu nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě stěžovatele na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

[2] Žalobou ze dne 29.12.2014 se stěžovatel domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Součástí žaloby byla žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud usnesením ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A

123/2014 – 37, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i o ustanovení zástupce a vyzval jej k uhrazení soudního poplatku. Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve lhůtě nezaplatil, krajský soud napadeným usnesením řízení o žalobě stěžovatele zastavil. Kasační stížnost stěžovatele proti usnesení krajského soudu ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A 123/2014 – 37, byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 6 As 23/2015 – 49, který právní moci nabyl dne 17. 4. 2015, zamítnuta.

II. Kasační stížnost

[3] Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu včas podanou kasační stížností. Nesouhlasí přitom s postupem krajského soudu, který zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku, neboť stěžovatel splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Krajský soud v rámci předcházejícího rozhodnutí o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků nesprávně zhodnotil celkové majetkové poměry rodiny stěžovatele, a to zejména majetkové a příjmové poměry jeho manželky, která je nemajetná a nemá žádné příjmy. Stěžovatel proto podal kasační stížnost také proti usnesení krajského soudu ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A 123/2014 – 37. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

III. Posouzení důvodnosti kasační stížnosti

[4] Kasační stížnost je podle § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přípustná a v úvahu přichází pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval těmito žádostmi.

[6] Nejvyšší správní soud na úvod konstatuje, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem. V případě kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku podané poté, co nabylo právní moci usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce, by totiž docházelo pouze k řetězení problému, které by popíralo smysl samotného řízení a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, jež se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 – 37, ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77, a ze dne 31. 10. 2012 č. j. 4 As 64/2012 – 14). O žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků proto Nejvyšší správní soud nerozhodoval. Bylo však nutno se zabývat jeho návrhem na ustanovení zástupce z řad advokátů a v souvislosti s tím vyhodnotit potřebu zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti.

[7] Z § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že pro rozhodnutí o ustanovení zástupce v řízení zákon vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek: nedostatek prostředků,

pokračování

který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků, a dále nezbytnou potřebu takového rozhodnutí k ochraně práv účastníka řízení. Z důvodu již zmíněného řetězení řešeného problému posouzení majetkových poměrů stěžovatele ve vazbě na osvobození od soudních poplatků zdejší soud splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků neposuzoval a zabýval se rovnou druhou podmínkou, tj. nezbytností ustanovení zástupce k ochraně práv stěžovatele.

[8] Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci není nezbytná potřeba zastoupení stěžovatele v kasačním řízení prokázána. Kasační stížnost má v rámci daných možností požadované náležitosti a je z ní zřejmé, čeho se stěžovatel domáhá. Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel se v dané problematice poměrně dobře orientuje. Nejvyššímu správnímu soudu nic nebrání, aby o stěžovatelem formulované kasační stížnosti věcně rozhodl. Za této situace tedy Nejvyšší správní soud návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl. Jak je již výše uvedeno, netrval zdejší soud na povinném zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti, dále se proto Nejvyšší správní soud věnoval věcnému přezkumu usnesení krajského soudu napadeného kasační stížností.

[9] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nikterak nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil.

[10] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 1. 2006, č. j. 1 As 27/2005 – 87 (dostupným na www.nssoud.cz), konstatoval, že „[p]ředpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (§ 9 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) je nejen to, že poplatek nebyl zaplacen, ale také to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy (odst. 3 tamtéž) a že marně uplynula lhůta k zaplacení.“ Ve vztahu k nyní posuzované věci je nutné přihlédnout k tomu, že kasační stížnost stěžovatele proti usnesení krajského soudu ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A 123/2014 – 37, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce a stěžovatel byl vyzván k uhrazení soudního poplatku, byla již zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 6 As 23/2015 – 49, který právní moci nabyl dne 17. 4. 2015. V projednávané věci není dále sporu o tom, že soudní poplatek nebyl zaplacen a ani stěžovatel netvrdí, že by poplatek za podanou žalobu v projednávané věci zaplatil. Stěžovatel byl přitom řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích nesplnění této výzvy. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku marně uplynula, přičemž soudní poplatek nebyl zaplacen ani do dne právní moci napadeného usnesení. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení krajským soudem z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Kasační stížnost uplatněnou stěžovatelem neshledal Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného důvodnou a ani z přezkumu dle § 109 s. ř. s., který Nejvyšší správní soud provádí z úřední povinnosti, nevyplynul důvod pro zrušení napadeného

usnesení krajského soudu. Kasační stížnost byla proto v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. větou poslední zamítnuta.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Toto právo by náleželo žalovanému, kterému v souvislosti s tímto řízením podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu